

Передплата
на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1/70 кор.
За границею:
на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Пощовоє число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. І. п. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.— Рекламні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Страшна подія в Чернихові.

(Δ) В Тернопільщині, в Чернихові, в добрах бувшого посла соймового гр. Коритовского, склеїла ся, як ми на основі перших донесень звіщали, страшна подія, в спорі між селянами а представником двора упало від стрілів жандармів, що вдали ся в сю справу, пятеро людей, багато віднесло тяжкі рани, від котрих ще оден помер, так що загалом шістьох втратило жите. Ся кривава подія викликала незвичайне сумне вражінє в політичних і парламентарних кругах; з ріжних сторін внесено в посольській палаті інтерпеляції, а міністер внутр. справ дав на основі вступних дослідів і донесень поясненє сеї справи в палаті, почім ухвалено перевести над сим розправу. Намісник вислав зараз на місце події радника двору Чезовского, котрий має там остати довший час. В місці і в околиці викликала ся подія велике зворушенє, одначе похорон жертв відбув ся спокійно, спокою не заклочено.

Ся страшна подія, доси ще не вяснена основно, розіграла ся на основі спору о право риболовлі між громадою Чернихова а власником села гр. Коритовским з Плотичі, котрий винаймив право риболовлі, як звіщають, без відома громади у війта. Спир о се право точив ся здавна і опинював ся перед судом, котрий мав признати право риболовлі

власителеви, однак громада не хотіла про се знати. Є се останки тих спорів сервітутових, котрі доводили в нашім краю нераз до грізних заворушень, а то тим більше, що селяни на основі звичаю хотіли користувати ся свірною нераз властностю. О скілько тут громада була управнена до виконуваня права риболовлі, або на якій основі виконував се гр. Коритовский, викаже слідство.

Одначе безпосереднім поводом до нещастя була заборона і нагляд виконуваний тамошнім лісничим, котрий послугував ся помочию жандармів. Придержанє жінки, котрої сін ловив рибу, дало повід до збіговиска, позаяк жандарм хотів завести придержаних до громадскої канцелярії. З одного боку запевняють, що товпа визивала жандармів обкидуючи їх камінем, хоч з другого боку се запевняють, а впевняють, що лише обзивано жандармів і вимагано видачі війта і лісничого, котрий скрив ся за жандармами. Звіщають, що з товпи упав вистріл в напрямі канцелярії громадскої, з другого боку запевняють, що се лісничий стріляв з подвійки, а селяни не мали оружя, що було би зовсім природним, бо їм не вільно мати.

Одначе опісля жандарми дали три рази по три стріли до напіраючої товпи, від чого на місці полягло 5 осіб, а кільканайцять тяжко ранених. Після того товпа розбрилась утечею.

Є се без сумніву дуже яскрава подія, бо як небудь годить ся берегти права чужої власности і їх обезпечити та захищувати, алеж в жертв людских се також дорога власність родин, нераз підпора цілої родини, отже тим більшої вимагає опіки і охорони. Запевняють, що жандарми находили ся в небезпечі жита, загрожені товпою. Одначе чи не завинив тут лісничий, стріливши, як звіщають деякі донесеня, в товпу, се викаже слідство. Так само викаже слідство, чи жандарми не надужили свої власти, чи було потрібно аж тричі по три стріли випалити, щоби сю небезпечу жита їх усунути. Треба отже бажати строгого і безсторонного доходженя, бо звалювати все на агітацію, як роблять деякі дневники, також годі. Де нема основи ніякої, там не чепить ся агітація, отже треба усувати всі поводи, котрі стають плідною нивою для посіву агітаторів. Можна отже бажати, щоби красве правительство а також кр. сойм, усунули ті постанови деяких кр. законів, як про ловецтво, риболовлі і т. п., а тоді не буде поля для агітаторів. Можна сподівати ся, що намісник з цілою рішучістю і безсторонностю велить перевести слідство, щоби тих, що спричинили таке страшне нещастє, потягнуло до строгої одвічальности і покарано.

Іван Коссак.

Пропаций.

(Нарис).

(Дальше).

І така дуже, така дуже нещаслива я.

І так темно, безнадійно темно в бідній душі моїй.

І жаль і розпука моя розносять ся кругами чим раз дальше і дальше.

Бо нічо не сповнило ся з обцянок душі моїй, сумна і змучена дивлюсь, як гинуть мої мрії в темрявах ночі темної...

Остапе!...

Соколе ясний мій!...

Я не вірю словам листу твого!...

Остапе!... я не вірю... не вірю... бо не можу, не хочу вірити...

Остапе!... я... я сконати мусілаб, наколиб увірила...

Остапе!

Бачу тебе, як гордий і пишний спливавеш з Чорногори.

Бачу тебе, як задуманий стоїш над одами Прута...

Остапе!... люблю тебе!
І над все, найсильнійше, найдумнійше, люблю тя, люблю в недоли твоїй...
Бо бідний ти...
Бо чую, що дуже бідний ти...
І все ти будеш мій...
І хотяй не бачити мені ніколи тебе, все ти мій, все ти сьвяте одно кохане мое...

ЧАСТИНА II.

I.

Була весна...

Чудова, усміхнена, весела — вічно сьвіжа, в зелени, в блесках ходила знов над сьвітом. Вона кріпила серця, прояснювала уми, сіяла усміхи вдоволення — радости, а розогнюючи змисли, упоюючи своїм повітом маєвим — сьвіжим, сходилла побідносна, могуча, сьильна...

Через пів примкнене вікно подув єї вдирав ся до спокійно — поважно умельованої кімнати.

При бюрку сидів Остап.

Мужескій красі єго час десятиліт нічого не уїняв, хоть відмінив єї в дечім. Форми єго, не затративши нічого зі своєї гармонії, набрали зрілости і поваги.

Був в повнім розцвітї мужеского

віку, з лиця його била сила, але сьвіжість молодечу він затратив.

Чоло троха поміте, вираз очий під змученими повіками неспокійний.

В поставі, в лиці богато певности себе, розуму, але погоди і спокою в них не було.

Читав лист наймолодшого брата свого, читав і велике вдоволенє відбивалось на єго лиці.

Брат вступив на практику адвокатску, дякує єму за опіку, вихованє — зачне сам на себе заробляти.

Так... Остап відотхнув повною грудю.

Останний обовязок супротив родини сповнений...

Сестри замужні... мати при найстаршій сестрі, брат покінчив студії... він сповнив все, що до него належало, все — тепер може про себе подумати... про себе?...

А чомуж треба?... має вигідну посаду, має сталі приличні доходи...

Чогож єму більше треба?...

В сій хвилі Остап, мовби переживав в гадках своїх всі минулі літа, задрожав, зморщив брови.

(Дальше буде).

Пересилена спільного міністерства вігкликахе.

(X) Як ми вже звичали і як можна було предвиджувати, не приняв цісар подання о відставку барона Еренталя і міністра війни Шенайха. Тим способом відклонено пересилена в міністерстві спільнім, котре було би викликало також пересилена в перед- і залитавскім міністерстві і довело навіть до державного пересилена. Відклонення сего пересилена має отже властиво чисто формальне змаганя і не требаб над ним довше задержувати ся, колиб не зміст відручного цісарского письма, котре полагоді сеї справи надає більше значіня. В сїм письмі висловлює монарх вдоволеня, що справу офіцирских плат і поправи материяльного положеня жовнірів полагоджено, висловлює міністрам повне своє довіре і бажіня, щоби й в будучині ще жертвували монархії свої услуги, про котрі цісар згадує в вдячним признанем. Цісар приймає з вдоволенем до відомости умову в згаданих справах зроблену між спільним міністерством а обосторонними правительствами, позаяк се доводить до успоковня, і тим способом дає монарх спільним міністрам, котрі прийняли на себе 12. марця на делегацийній сесії зобовязаня що до успішної полагоди сеї справи, захист проти докорів, які могли би бути проти них піднесені в найближшій сесії делегацийній. Крім того відручне письмо цісарске висловлює бажаня, щоби міністер предложив внесене що до скликаня сесії делегацийної, застерігаючи собі рішеня що до речінця. Отже й в тій справі відбирає цісарске письмо вістре, котре могло би бути звернене проти спільних міністрів задля невиконаня точного їх реченя.

Християнські суспільники, котрі розвели були дуже живу агітацію за переведеня відомого внесеня Шрафля-Лятура, котрих член др. Фукс, президент австрійскої делегации, дуже рішучо виступив був проти порозуміня переведеного між спільним міністерством а обосторонними правительствами в справі війскових плат, так що навіть говорено про можливість зложеня мандатів делегацийних, передовсім делегатами сего сторонництва, по виданю відручного письма цісарского вельми невдоволені, однак освоюють ся з гіркою конечністю.

Але їх дневник Reichspost вказує при сій нагоді на небезпечність, яка загрожує одноцілости і спільности австро-угорскої армії. Ми вже згадували про те, що Векерле, вернувши з Відня, старав ся втихомирити невдоволених Мадярів тим, що згадане порозумінє має бути задатком уступок національних для угорского війська і що сих уступок сподівати ся можна ще перед виборчою реформою. Тимто справедливо Reichspost вказує на те, що порозумінє тепер переведене є лише одним ступнем дальшим для змадрщеня угорскої армії і ослабленя одноцілости і спільности армії нашої монархії. Можна отже сподівати ся, що небавом Мадяри виступлять з своїми національними домаганями яко винагородою за порозумінє тепер переведене.

„Иди в свой Суздаль!“

(Δ) Виперта з далекого сходу побідними Японцями і охолонувши троха по страшних пораженях, починає Росія тепер звертати свою бачність на славянські народи на Балкані і в Австрії. Обручительна і обединительна ідея, одягнена у всеславянський плащик, починає нахо-

дити нових апостолів, мимо фінансових клопотів Росії находять ся приватні меценати як н. пр. одеский професор Борзенко, що для розповсюдження сеї обединительної ідеї жертвують значні підмоги, щоби по славянських землях на Балкані і в Австрії приєднувати для неї апостолів і ісповідників.

Отак мало-помало починає зближати ся до здійсненя гадка порушена Борзенком про всеславянський зїзд, для котрого намагають ся особливо приєднати також Поляків, користуючись їх роздратованем проти прускої перемоги. Чехи були все на точці славянофільства горячими апостолами, щоби тим способом виявити своє завзяте проти напору германского, а також між т. зв. вольнодумними Словінцями найдуть ся все одиниці, котрі радо виявляють своє завзяте проти Німців всеславянськими маніфестациями. Між послами державної ради найшли ся зараз др. Крамарж, загально і давно відомий з москвофільских почувань, люблянський посадник др. Грїбарі галицкий москвич др. Глебовіцкий, котрі взяли на себе задачу, підготувати всеславянський зїзд. Всі они виїхали до Петербурга, де їх гостять і приймають в славянських кругах одушевлено, а щоби не тривожити Австро-Угорщини, голосить ся в цівурядових російских часописах, що се зближеня Славян не має ні яких політичних цілей, лише культурні, бо паломництво Рігера і Палацкого в 1867 р. на славянську виставу в Москві, як і паломництво Якова Головацкого в Галичині не оставило милых споминів в австрійских міроданних кругах.

Мимо хвилевого одушевленя всеполяків нашими галицькими москвичами і їх пособлюваня, австрійске правительство таки не думає собі напитувати нової біди і признавати Глебовіцких, Марковів et cons. представниками винайденої професором Бузком «четвертої народности» в Галичині. Тимто они звертають ся в сїм горю тамтуди, куди їх все тягнула можливість наживи, де могли розжити ся всякі Мірослави Добрянські, Драгомірецькі і Вергуні і тамтуди полинув Глебовіцкий, а як дневники звичають, має виїхати також др. Марков. Ми щиро бажалиб, щоби они там і остали а з собою забрали ще чимало інших своїх прихильників, другів і однодумців і кличемо з нашим лігописцем: «Иди в свой Суздаль!»

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

По відчитаню внесень і інтерпеляцій відповідав на вчерашнім засіданю палати послів міністер торговлі Фідлер на інтерпеляцію що до сповненя бажань почтових офіціантів і аспірантів. Міністер заявив, що о скільки буде можливим сповнити дану обітницю, то се зробить ся.

Відтак вибрано на внесене Странского комісію в цілі управильненя справ урядників і слуг державних.

В дальшій дискусії над бюджетом забрав голос пос. Король. В своїй промові боронить москвофільске сторонництво перед напастями підчас останної дискусії і захвалює себе яко політика, що держить ся вірно своїх переконань. Полякам закладає, що змагають до панованя в краю; роблять виправді уступки Русинам, але не погодять ся з ними як з рівними, лиш як би мали над ними курателю. Руский нарід жадає рівноправности. Бесідник не відмовляє Полякам права до народного і культурного розвитку також у східній Галичині, але відмовляє їм там історичних прав. Домагає ся від правительства конечних розпоряджень,

щоби руский язык був раз на все рівноправним у всіх урядах східної Галичини. То однак може лише наступити через устанавленя загального языкового закона. Отже домагає ся від правительства предложеня палаті такого закона. Стверджує з притиском надужитя державних органів підчас соймових виборів, щоби повалити не лиш українских але і москвофільских кандидатів в користь польских. Жалує ся також, що при послідних виборах до мійскої ради у Львові не перейшов ані оден Русин.

Заявляє дальше, що запевненя польского кола що до его щирих намірів належить приймати з певним недовірем. Руский нарід сам розсудить, чи є самостійним, чи частиною російского народа. Фактом є, що більшість інтелігенції є за признанем самостійности, коли противно більша часть селян (!) є руссофільска. (Протести у Ук аїнці). Головною похибкою Поляків є жажда панованя польских партий над руским народом, що перешкаджає порозуміню. Радикалізм в руским народі уважає дуже небезпечним, бо відбирає масам віру, а через се унеможливає зближеня до культурних народів. Осуджує убийство намісника гр. Потоцкого, котрий мав як найліпші наміри і щиро старав ся о зближеня Поляків до Русинів. Невинно пролята кров намісника є «memento» для начальників краю і центрального правительства і потверджує, що силою не можна привернути спокою.

Сторонництво бесідника не може мати довіря до правительства, яке не угляднило найважнійших потреб руского народа, і тому буде голосувати проти бюджету.

П. Шайхер жалує, що не вставлено в бюджет позиції на будову каналу Дунай-Одра і закидає правительству і міністрам заграничних справ що не додержали даного слова в справі підвишеня платні офіцірам.

П. Хоц закладає президентови кабінету, що не додержав обітницї в справі заведеня урядового чеського языка у внутрішній службі, заснованя чеського університету на Моравії і обсадженя трех міністерияльних тек Чехамі.

П. Сімонівічі просить правительство о помічничу якцію для Буковини.

П. Челянський заявляє, що Чехи годять ся на закон о рівноправности обох народів в краю, але не гірший як розпорядженя Стремаєра і що молодочехи будуть голосувати в інтересі народа і держави за бюджетом.

П. Кость Левицкий заявляє, що демократична держава загального голосованя не повинна знати народів другої класи. Русини мають повне право жадати, щоби не трактовано їх яко другорядного. Однак з поступованя правительства видно, що для него істає народна kwestія між Поляками а Русинами. Языкова kwestія має бути лише в части розвизана, проти чого протестує.

Відтак обговорював розпорядженя в справі санации кравких фінансів і жадав підвишеня безпосередних податків а зменшеня посередних. Галичина потребує особливо на полі аграрної і промислової політики видатної помочи від держави. Належить жадати реформи рілничого кредиту і державної охорони при набуваню землі. Так само є конечним поперець спілок серед рілничого населеня, щоби могли розвинути ся на підставі самопомочи. Між фінансовою а адміністраційною реформою мусить бути устанавлене «junctim».

Обсяг ділана староств є надто великий. Для війскових, шкільних і податкових справ належить утворити окремі організми. Жадає кар за надужитя. Розвиток народної автономії через створеня

народних адміністративних тіл є річю незвичайно пильною. Бесідник надіє ся узгляднення конечних потреб Руснів від правительства і сторонництва.

П. Е с е р (нім. агр.) виявляє переконанє, що Чехи і Німці можуть в Чехах жити спокійно побіч себе, если будуть шанували взаїмний стан посіданя.

На тім замкнено загальну дискусію і вибрано генеральним бесідником „про“ п. Глобінського, „контра“ п. Немеца, почім наради перервано до понеділка.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— **Календар.** В неділю: руско-кат.: Теодора; римо-кат.: Петронелі. — В понеділок: руско-кат.: Петрикія; римо-кат.: Нікодіма. — В второк: руско-кат.: Талалея м.; римо-кат.: Дразма.

— **Іспит зрілости в академічній гімназії у Львові** відбув ся в днях 21—29. мая під проводом директора коломийської гімназії Софрона Недільського. Зголосило ся 46 публичних учеників а 3 екстерністи і всі здали, а се:

З відзначенєм 11: Балицький Николай, Бреславський Стефан, Голінатий Осип, Горошко Ілля, Калитчук Стефан Куровець Андрій, Паньчук Николай, Саламаха Василь, Утриско Володимир, Цюропайловський Тома і Ювич Іван.

Зрілі одноголосно 28: Бабій Володимир, Банах Іван Роберт, Басараб Осип, Богачевський Данило, Бубела Петро, Ваньо Евген Василь, Вахвянин Остап, Виявський Володимир, Гаврилюк Евген, Дуткевич Володимир, Кметь Михайло, Козак Михайло, Левицький Андрій Северян, Левицький Юрій, Мандзій Михайло, Мацуський Іван, Олійник Осип, Пачовський Константин, Пелех Роман, Рибак Николай, Соловій Василь, Стрільбицький Василь, Танчаковский Осип, Танчан Теодозій, Третьяк Іван Осип, Цебровський Александер, Яблонський Алексей і Ясеницький Олександр (екст).

Зрілі 10: Винницький Тарас, Долошицький Олександр, Малко Іван, Пашинський Мир, Рудницький Володимир, Шавала Михайло, Юркевич Антін, Чупрей Іван (екст.) і Юркевич Стефан (екст.).

Між ними є 10 питомців бурси Руского Тов-а педагогічного, а з того 6 зрілих з відзначенєм. — Нині рано відбула ся роздача свідочств зрілости, при чім був директор гімназії п. Харкевич, господар бувшої VIII кл. др. Копач і інші професори.

— **Нарада ширшого Нар. Комітету.** „Діло“ доносить: Дня 28. с. м., відбуло ся засіданє ширшого Народного Комітету, у Львові в салі „Бесіди“. Явало ся 101 учасників з краю та кільканадцять парламентарних і соймових послів. Репрезентовані були всі повіти рускі. Зборам проводили містоголови „Нар. Комітету“, др. Вол. Охримович і о^а Олекс. Стефанович. (Голова др. Кость Левицький мусів остати у Відні задля бюджетової дебати). Секретарювали др. Вол. Бачинський і др. Альфред Говикович. На дневнім порядку стояли дві справи, а то „огляд політичної ситуації під теперішню пору“ і „програма органічної праці“. До першої точки виголосили реферати послы Юліян Романчук і др. Евген Олесницький, а програму органічної праці реферував др. В. Охримович. Резолюції до першого реферату предложив іменем тіснійшого „Народ. Комітету“ секретар „Народ. Комітету“ др. В. Бачинський. Збори зачали ся о год. 10. рано, а перетягнули ся поза 9. год. веч. Над рефератами розвинула ся оживлена дискусія, в якій брали живу участь також делегати-селяни. Всі ухвали, як що до політики парламентарної так і акції в краю, запали одноголосно. Між іншими резолюціями запали такі ухвали що-до загального політ. положеня нашого

народу і політичного становища Руснів супротив правительства: „Ширший Народний Комітет констатує, що в положеню українсько-русского народу в краю і в відношеню центрального як і кравового правительства до постулатів руского народу не зайшла ніяка зміна в таким напрямі, що [оправдувала би під теперішню хвилю зміну дотеперішньої опозиційної тактики сторонництва і українського парламентарного клубу“. Друга резолюція визнає ціле сторонництво до незломимої солідарности.

— **Кровава драма в Чернигові.** В тернопільським шпиталі помер оден з тяжко ранених двома кулями Юрко Гасюк, літ 37.

— **Вступленє румунських послів до християнсько-суспільної партії.** Оноді відбули ся в Чернівцях збори румунських мужів довіря з під стягу „Voint-и Populului“ та „Aragaea“, на котрих порішено прилученє до християнсько-суспільної партії і вступленє румунських послів до парламентарного клубу сеї партії.

— **Буря з тучою** в Тернопільщині наробила ось які шкоди: В Почапинцях знищила 644 моргів поля і 5 будинків, в Забойках 580 моргів і 11 будинків, в Будневі 1300 моргів, в Середниках 382 морги і 24 будинки, в Драганівці 529 мор. і 4 будинки, в Дичкові 208 м. і 4 будинки, в Ходачкові великім 485 м. і 19 будинків, в Застівці 209 мор. і 2 буд. а в Березовиці 2 будинки. Висота всіх шкід на полях 85.580 К, а в будинках 18.380 К. Удїлена поки що намісництвом запомога на засіви вносить 5.300 К, а на будинки 2.700 К.

— **З Буковини.** Черновецка „Буковина“ подає ось яку характеристику народної роботи на Буковині:

„Всі наші партії — пише „Буковина“ — стоять на становищу демократичнім, кожда партія є більше або менше поступова, але поступова, — економічні проблеми всіх наших буковинських укр. партій є майже спільні; — отже є велике поле до спільного діланя усіх партій, нема підставної причини до ворожнечі і спільного поборюваня ся. І колиб люди брали справу з ідейного боку, то на полі громадянської праці найшли би ся всі побіч себе.

Та велика частина наших політичних „діячів“ стоїть на зовсім противнім становищу. Самі до позитивної праці не беруть ся, уважаючи єї чимсь „ідейним“, про що дльше говорити-дискутувати можна, — а на ділі лише критикують роботу своїх політичних „противників“ та старають ся де мож підорвати довіре і тій роботі, котра вже яко тако веде ся, перешкодити, — не даючи нічого зі своєї сторони на витворену ними в той спосіб люку.

— Які є в вашім селі організації? питаю одного добродія.

— Читальня „Рускої Бесіди“, „Січ“ і „Каса“.

— Як розвивають ся ті товариства?

— Як звичайно товариства „на цаль демократичні“. Лише до каси приходять люди, яким треба позичка; „Січ“ і читальня існують лише на папері.

— А щож ви робите? Не заходите часом до читальні та до „Січи“?

— Я радикал і тому до товариств „на цаль демократичних“ не заходжу.

— Та якраз в тих товариствах моглибсьте ширити свою радикальну ідею, а на всякий спосіб далибсьте пось нашому народови. Таке цілковите усуненє ся від народної праці — дуже шкідливе.

— Як би так була тут яка радикальна організація, — то що иншого. Але підпомагати наших „патриотів“ — я не хочу.

І се не видумка, пише „Буковина“. Оден не працює тому, бо національно несвідомий і не відчуває потреби, — другий виправдує ся приналежністю до иншої партії, — у иншого „великих слів велика сила“. Кождий хотів би бути піонером, провідником (лише на словах), а до рядової роботи не бере ся і навіть єї не знає. І власне те, що деякі одиниці хотїли би, щоби загал уважав їх „провідниками“ і „спасителями“ народа, — є також од-

ною з головних причин, що тепер настало між нами партійне роздробленє.

— **Про виховуванє дїтий** дістаємо до поміщеня від одної інтелігентної матери достояючих дїтий отсі цїнні замітки: Що наші дїти є часто нервові, або в великих містах стають ся такими, се на жаль аж надто правдиве. Наші мави дбають вправді о те, хоч не всі, щоби дитина була добре відживлена, викупана, перебувала багато на свіжїм воздуху а деякі звертають вже навіть увагу на воздушну і сонїчну купіль (се є, що дитина побігає собі якийсь час боса, в сорочинці по городі, а як нема города, то в свїтлиці при відчинєнім вікні, що незвичайно загартовує), але грішать ще багато під зглядом спокою і сну у своїх дїтей. Дитина повинна іти вчасно спати, і може троха пізнійше вставати зрана як до рослі, а і пообідний відпочинок в перших літах школи як також і пізнійше є доконче потрібний. Дїти, котрі ще до школи не ходять, не повинні умислово працювати. Найлучше, як нічого не учать ся перед шкільним часом, для учителів є се навіть лучше, дїти тоді є уважійші і наука їх займає. Як уміють вже бодай трохи читати, то нудять ся, і займають ся чим иншим. Вичуванє ріжних вершиків лучше лишати також аж до часу шкільного. Мала дитина най бавить ся і фізично розвиває ся. Також з відвідуванєм театрів, кінематографів і т. п. представлень належить як лишень можна довго здержатись, бо они причиняють ся в великій мірі до зденерованя молоденького організму. Матери повинні говорити до дїтей спокійно і не занадто голосно, не проявляти голосно перестрашу, як дитина посовгне ся, або владе, навіть в гніві повинні заховати певний спокій, се значить, мусять над собою панувати, бо инакше шкодять дитині і ніяким фізичним плеканєм не винагодять дитині сеї шкоди.

— **Виправа Французів до полудневого бігуна.** Дня 18. мая в Сен-Мало (у північно-західній Франції) відбув ся урочистий спуск корабля „Pouquoi pas?“, який в липцю відїздить від берегів Франції до полудневого бігуна. На чолі експедиції стоїть лікар Шарко, який уже декілька років тому їздив у сї краї. Тепер він збирє ся проїхати ще дальше на південь і навіть сподїває ся доїхати до бігуна. Для здійсненя сеї мети треба, щоби корабель міг дійти яко мога далі на південь, і для мандрівки по леді потрібні більш зручні способи переїзду, ніж мандрівки на собаках, на яких їздили попередні мандрівники по полярних краях. Корабель „Pouquoi pas?“ збудовано тільки з дерева, а через те, що дерево одночасно і дуже добре витримує напор леду і може трохи гнути ся, треба сподївати ся, що сеї корабель дійсно зможе добити ся найдальше на південь. Замість собак, які часто не витримують довгих холодів, Шарко хоче користуватись особливими автомобілями. З семи автомобілями в останних роках Шарко робив чимало проб, які дають змогу сподївати ся, що він мати ме позний успіх. Держава асигнувала на експедицію 600.000 франків; великі жертви зроблено також париским географічним товариством та приватними особами. Всього в експедиції беруть участь 21 осіб. Жінка Шарко проведе експедицію на південь — до Огненної Землі, а потім верне ся до Франції. Шарко певен, що через два роки, в 1910 році, его корабель поверне ся в Сен-Мало.

— **Вже не буде російско турецкої війни.** Німецькі газети доносять з Петербурга, що воєнні алярми „Нового Времени“ з Кавказу мали на меті усунути гр. Воронцова-Дашкова з губернаторства Кавказу, якому не став задля старечости сил до усюковня революціонізованого Кавказу. „Новое Время“ надїяло ся, що з огляду на заповідану війну петербурске правительство настановить нового губернатора Кавказу.

— **Дрібні вісти.** Начальник громади Дубляни к. Львова, Михайло Тишницький, повісив ся подразнений вирокомністю своєї жінки. — Іспит на заводових начальників пожарних сторожій здали у Львові: Дядюш з Тарнова, До-

брянський зі Стрия, Ольшевський з Перемишля, Покорний з Тарнобжега, Рихлевський з Дрогобича і Зембович з Дрогобича. В існотній комісії утвореній мин. року краєвим віділом засідає між іншими оден Русин, др. Евген Озаркевич. — В Юричах, присілку Камінка-Липник, равського повіта, згоріло дня 24. с. м. 7 загород селянських з 17 будинками. Причиною огню була неосторожність господарів, що курили папіроси. Шкода лип в часті обезпечена, виносить 20.000 кор. В огни згоріла також одна дитина. — Поліція арештувала Івана Морушку, емігранта з Бразилії, за котрим бразилійська поліція розписала стежні листи з причини цілого ряду обманств. — В київських шпиталях і в луганівській в'язниці лежить 850 людей, що занедужали на тиф. — Барон Оскар Ротшильд, член жидівської віденської родини мільонерів, який служить яко одворочний добровольць при 6. пол. драгонів в Гедінг, уваж оводі з коня і вибив собі три зуби. Не кождому писано служити без пригоди при кавалерії.

Оповідки.

— **Тарасове свято у Відни.** Укр. тов-а «Кружок земляків», «Січ», «Родина» і «Поступ» уряджують в четвер 2. червня в салі Riedhofa вечерниці в 47. роковини смерті Тараса Шевченка. Початок о 8 год. вечером.

— **До П. Т. приятелів бідної рускої дівчорі!** За почином щирих приятелів бідної дівчорі, а за щедрою помічю Его Ексц. Митрополита Шептицького, повстала в Галичині перша руска оселя вакаційна для бідних руских дівчорі. Вже три роки виспало тов-о «Вакаційних Осель» по кількадесят бідних дівчат на час вакацій на село, аби і они по трудах цілорічної умові праці серед тяжких обставин і крайньої нужди, могли трохи віджити ся і на свіжій воздуці хотяй через так короткий час набрати сили до дальшої бородьби житєвої. Доходи тов-а на сю ціль є майже ніякі, зовсім не вистарчаючі, бо жертви протягом року зовсім не напливають, а ті лепти, що виділя тов-а вижебрає в кінцем року, є так малі, що тов-о не може сповнити сеї тяжкої задачі, яку руска суспільність на него наложила. Сотки дівчорі і то крайних нуждарів зголошує ся щорічно на оселю а тов-о з великим жалем мусить відмовити їм своєї помочи. Хто знає яку вартість має здоровля для чоловіка і хто любить свої діти а є щирим патрїотом не лише в слові але і в ділі, той певно не відмовить помочи для тих бідних дівчорі, котрі живють через цілий рік серед тяжких обставин моральних і матерьяльних. Нехай і сим бідним нуждарям засяє на хвилику зірка діточої свободи і щасливої долі. З огляду, що конець року зближає ся, просимо присилати жертви сейчас на адр.: проф. Володимир Андриянович. Львів, ул. Вірменська 2. Від Виділу Тов. Вакаційних Осель: *О. Бачицька*, предсідателька. *С. Гарусицький*, секретар.

— **Зошити з листовими марками.** Після розпорядження міністерства торговлі з дня 8. мая с. р. будуть небавом видані зошити з поштовыми марками передовсім для вигоди подорожуючої публіки. Зошити єї будуть містити в окладці три аркушки листових марок по 5 с. і оден аркуш листових марок по 10 с. Кождий аркуш складаєсь з 6 марок. Ціна такого аркушка буде виносити 1 К 53 с з чого припадає 1 К 50 с на листові марки а 2 с на кошти спорядження зошита.

— **Переписка Редакції.** В. В. в Ст. Любовні листи не будуть печатані.

Телеграми

з дня 30. мая.

Царгород. З острова Самос на Егейскім морі доносять, що там вибухла революція, в якій згинуло до 150 людей. Австро-угорский почетний консуль доносить, що єго бльокують у єго мешканю, а так само і інших консул'в, які просять о охорону. Вчєра віділило до Самос кілька кораблів з 5-ма баталїонами війска. В тутешних грецких кругах настало велике обурєня на Туреччину, яка хоче знеести привілей на Самос, хоч они є обезпечені міжнародними умовами. Вчєра відбула ся нарада амбасадорів.

Рим. Агенція Стефанієго доносить з Царгорода: З Самос насилає вісти, що ворохобники бльокують князя і війсковий гарнізон. Чужі консуляти, в яких схоронили ся чужинці, оставлено в спокою. Зачувати, що Порта висилає на Самос 10 воєнних кораблів, які зберуть ся при острові Хіос.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ.

Готель, реставрація і карарня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 30. мая: Галя і Теофіль Прийма, Оплуцко; Василь Павлюк, Стрий; Бернард Шаль, Коцюбинці; Адольф Орнштайн, Ярослав; о. Волод. Пасинович, Жабь; о. Теод. Леонтович, Зашків; Модест Дієстрианський, Стегниківці; Софія Батицька, Ричилів; Ник. Ясеницький, Попелі; Володимир Сабат, Сколя; Олена Козорис, Гусятин; Василь Каладжин, Краків; Володислав Кнуркевич, Гусаків; Йосиф Зеліман, Новосілка передна; Петро Ячуж, Бояничі; Дора Сехор, Краків; о. Іван Волошин, Коломия.

В книгарні Тов. ім. Шевченка можна купити:

- 1) Розважання про терпіня І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Ціна 1 К без п. пер.
- 2) Розважання про терпіня І. Хр. для шкільних дїтїй. Ул. о. Ев. Гузар. Ціна 50 с. без п. почт.
- 3) Боротьба Дрепера з вірою. Я. Л. — Ціна 40 сот. без п. почт.

Поручає ся дешево і совісне
Артистично ритівниче заведење
А. ЗІГМАНА

— у Львові, ул. Сикстуска ч. 14. —
Робітня металевих і кавчукових печаток.

Монограми, герби і всякі ґравури — вписки ритовані і лїні, прасовані бляхи для сторожїй і товариств. — Поручає ся яко доставець ріжних руских товариств і Урядів парохїяльних. (30—?)

СОКІЛ *Мутки* можна набувати в „Сонільскім Базарі“ у Львові і у всіх торговлях в краю.

Контора виміни
ц. к. уприв. галицького акційного
БАНКУ
Гіпотечного

поручає
яко добру і певну льокацію

- 4% листи гіпотечні
 - 4 1/2% листи гіпотечні
 - 5% листи гіпотечні преміовані
 - 4% листи Товариства кредитового земского
 - 4 1/2% листи Банку краєвого
 - 4% листи Банку краєвого
 - 5% облігації комунальнї Банку краєвого
 - 4% позичку краєву
 - 4% облігації пропінацийні і всїлякі ренти державні
- Тї папери продаємо і купємо по найточнїйшїм курсї деннім.

Товариство взаїмних обезпечєнь

„Дністер“

у Львові, при улиці Рускїй ч. 20. (дім власний).

приймає обезпечєня будинків, всїяких річїй домашних і господарських, збіжа і пашї протїв шкїд від пожара.

Шкоди ліквідує і виплачує „Дністер“ з найбільшою скоростію. Оцінка шкїд відбуває ся в присутности 2 господарів членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 15.885 відшкодовань в сумї вісім і пів мільона корон.

Зиск по скінченїм році звертає ся членам. Зворотї за р. 1906 і 1907 виносити по 10 проц.

Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, Каса опадности у Львові, Руска Шадниця в Перемишлї приймають полієп „Дністра“ при удїлюваню позички.

На жите можна обезпечити ся через „Дністер“ в Країньскім Товаристві.

Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в многих селах; там, де єще не робить инший агент „Дністра“, можуть письменні седяни старати ся о удїєня агенції. До тепер заробили агенти 1,142,108 корон провізїї.

Фонди Товариства 31/12 1907:

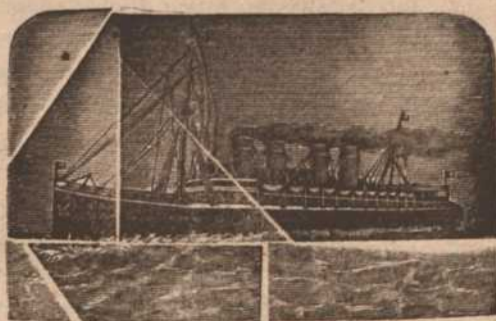
Фонд резервовий	К 1,003,364—
„ резерви премїй	„ 613,720—
„ спец. на зворотї	„ 50,939—
„ на ріжницю курсів	„ 3,437—
„ резерви спеціальної	„ 35,000—
„ емєрт. урядників	„ 218,364—
инші фонди заємотрєня	„ 40,000—

Разєм сума К 1,964,824—

Селяне! асекуруйте ся від шкїд огневих!

Канцелярії отворені для сторїн тіляни перєд полуанєм (8—3 год.)

Селяне! покрийайте дахи бляхою або дашіною!

Дешево, безпечно, скоро
без пересїданя

до

Півк. Америки, Канади,
Бразилії

величезними поспїшними кораблями

Лїнії: ГАМБУРГ-АМЕРИКА

Львів — Новий Йорк	злр. 86 10
Львів — Монреаль (Канада)	злр. 103 60
Львів — Бразилія	злр. 85 60
Антверпїя — Канада	злр. 70 50

По близшїй інформації зголошувати ся прямо до

ГЕНЕРАЛЬНОЇ АГЕНЦІЇ ДЛЯ ГАЛИЧИНИ

Лїнії Гамбург-Америка — Львів, Городецька 95.

